

Dosarul nr. 2ra-1399/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. S. Ghercavii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu. Grosu, A. Ciobanu, A. Garbuz)

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victor Pintilei,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Pintilei
împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni cu privire la
încasarea despăgubirii de asigurare, repararea prejudiciului moral și compensarea
cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 03 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 15 octombrie 2020, Victor Pintilei a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni (în
continuare „Asterra Grup” SA), solicitând încasarea despăgubirii de asigurare în
sumă de 45087,88 de lei, a prejudiciului moral în sumă de 25000 de lei și încasarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că este deținătorul automobilului
model „Volkswagen Touran” cu număr de înmatriculare XXXXX. În data de 04
martie 2020, în jurul orei 15:00, pe str. Sorocii, mun. Bălți, s-a produs un accident
rutier cu implicarea autovehiculului menționat, în rezultatul căruia a fost deteriorată
bara de protecție din față, farul din fața dreaptă, aripa din fața dreaptă, protecția de
noroși din fața dreaptă, rezervorul lichid antifreez, conducta, pompa de încălzire
autonomă, conducta evacuare gaze și rezervorul spălător parbriz.

„Asterra Grup” SA a întocmit la 04 martie 2020 procesul-verbal nr. D/D
AORCA de constatare a pagubelor la autovehicul, semnat de fiul Vladimir Pintilei
și a fost deschis dosarul de daune nr.7723/R/03/2020. Însă compania, prin derogare
de la prevederile art. 1853 alin.(1) Cod civil și art. 19, art.20 din Legea nr. 414 din
22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru
pagube produse de autovehicule, nu a manifestat diligența în vederea achitării
pagubei în termeni cât mai restrânși.

În acest sens, la 24 iunie 2020, prin scrisoarea expediată la adresa de e-mail, a
indicat că, nu i-a parvenit nicio listă de calcul a sumei prejudiciului, corespunderea
pieselor cu standardele producătorului, precum și prezența certificatului de
corespondere a calității pieselor. Astfel, la 01 iulie 2020 a primit o notificare nr.159-
4120 din 29 iunie 2020 de la „Asterra Grup” SA, prin care i s-a comunicat că

reparația autovehiculului va costa 11500,00 lei, anexându-se copiile actelor de evaluare întocmite de „Termogazconstruct” SRL, „SV-Drive” SRL și „Safari Grup” SRL.

Reclamantul a afirmat că, luând cunoștință de actele comunicate, a rămas indignat de atitudinea „Asterra Grup” SA și a adresat o cerere Directorului General al „Asterra Grup” SA, Roman Andronic, indicând despre faptul încălcării termenelor de efectuare a calculelor și de achitare a prejudiciului, precum și că nu a fost solicitat acordul său la efectuarea calculelor prejudiciului.

Prin cererea formulată la 01 iulie 2020 către Comisia Națională a Pieței Financiare, a solicitat intervenția în soluționarea chestiunilor controversate iscate în raportul cu „Asterra Grup” SA. Prin răspunsul nr. 04-1990 din 17 iulie 2020 a Comisiei Naționale a Pieței Financiare, recepționat la 20 iulie 2020, i s-a comunicat că, în scopul evitării unui proces judiciar și îmbogățirii fără justă cauză, Compania de Asigurări a solicitat Biroului individual de expertiză judiciară, expertul Maxim Ursu, efectuarea expertizei judiciare. Conform raportului de expertiză judiciară nr.08/285 din 09 iulie 2020, costul de recondiționare a vehiculului menționat constituie 15106,00 lei. La fel, a fost informat precum că „Asterra Grup” SA i-a comunicat suma despăgubirii cu posibilitatea reparării autovehiculului la una din stațiile de deservire tehnică cu care colaborează, rămânând în așteptarea modalității de plată.

Reclamantul a susținut că, nu a primit niciodată notificarea nr.31-4/20 din 09 iulie 2020 și nu i s-a prezentat nici raportul de expertiză extrajudiciară nr.08/285 din 09 iulie 2020. Or, în acest sens s-a adresat directorului la 20 iulie 2020 cu o cerere de a i se remite copia raportului.

Reclamantul a mai declarat că, în acea perioadă s-a adresat SRL „Expert Auto-Plus”, expertul Adrian Ciobanu, care a întocmit raportul de evaluare a pagubei nr.1540/07A, apreciind valoarea prejudiciului cauzat în quantum de 21189,74 de lei. Suma dată a fost stabilită în baza prețurilor conform datelor pieței a pieselor de schimb fost folosite și/sau aftermarket. Totodată, în raportul de expertiză sunt analizate costul pieselor noi conform datelor sistemului informațional specializat autorizat „audatex”, care constituie 2033,66 de euro. Copia acestui raport a fost transmisă Companiei de Asigurare la data 25 iulie 2020, însă nu a primit niciun răspuns.

Reclamantul și-a exprimat dezacordul cu suma despăgubirii propusă de pârât, iar suma de 15106,00 de lei nu i-a fost propusă, aflând despre aceasta din răspunsul Comisiei Naționale a Pieței Financiare.

Referitor la prejudiciul moral pretins ca urmare a neglijenței manifestate de către pârât care i-a creat suferințe de ordin psihologic și moral, reclamantul a opinat că, este o încălcare a drepturilor sale de beneficiar a unei despăgubiri, cât și ca cetățean. Legiuitorul a creat instituția asigurării obligatorii de daune cu condiția soluționării amiabile a astfel de cazuri, fără recurgerea la un proces judiciar, garantând tuturor cetățenilor un tratament egal, în corespundere cu legislația în vigoare, cât și aplicarea deplină a acestei legi. Părinții săi în etate locuiesc într-o localitate rurală la o distanță mare de mun. Bălți, având obligația de a-i întreține și îngriji, i-a fost dificil în această perioadă de pandemie, precum și instituirea regimului de urgență. Or, în lipsa mijlocului de transport, era nevoit să recurgă la serviciul de taxi pentru a-și vizita părinții, ceea ce a implicat cheltuieli semnificative

neprevăzute.

De asemenea, reclamantul a indicat că a suportat cheltuieli de judecată, având în vedere asistența juridică de care a beneficiat în cauza dată.

Prin hotărârea din 09 februarie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Victor Pintilei și s-a încasat de la „Asterra Grup” SA în beneficiul lui Victor Pintilei despăgubirea de asigurare în sumă de 15106,00 lei, s-a încasat de la „Asterra Grup” SA în beneficiul lui Victor Pintilei, cu titlu de cheltuieli de judecată, suma de 1553, 00 lei; s-a respins pretenția lui Victor Pintilei împotriva „Asterra Grup” SA cu privire la încasarea prejudiciului moral; s-a respins cererea reprezentantului „Asterra Grup” SA cu privire la încasarea de la Victor Pintilei a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 03 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Victor Pintilei și s-a menținut hotărârea din 09 februarie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, fiind corectă concluzia instanței de fond de a lua la baza calculului mărimii prejudiciului cauzat reclamantului constatările raportului de expertiză extrajudiciară din 09 iulie 2020, efectuat de Biroul individual de expertiză judiciară, Ursu Maxim. Or, expertul Ursu Maxim la prezentarea concluziilor sale a menționat, că este cunoscut și avertizat, că poartă răspundere pentru prezentarea cu bună știință a unor concluzii false.

Mai mult, instanța de apel a constatat, că reclamantul, nefiind de acord cu concluziile expertului, nici în instanța de fond, nici în cea de apel, nu a solicitat dispunerea efectuării unei expertize pentru evaluarea prejudiciului de către instanțele de judecată.

Instanța de apel a conchis, că pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond și cea de apel, nu s-a constatat temeinicia pretențiilor înaintate de reclamantul/apelant Pintilei Victor privind încasarea prejudiciului moral în urma atitudinii neglijente de ignorare ale acestuia, creând reclamantului disconfort psihologic și moral. Or, reclamantul/apelant Pintilei Victor nu a dovedit faptul întrunirii la caz a existenței unei conduite ilegale din partea pârâtului CA „Asterra Grup” SA, conduită ilegală susceptibilă de a genera un prejudiciu moral.

La 19 iulie 2021, prin intermediul poștei (f.d.174), Victor Pintilei a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 03 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea și examinarea recursului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de fond și instanța de apel eronat au concluzionat precum că ar fi declarative și neprobate argumentele referitor la faptul că „Asterra Grup” SA ar trebui să-i recupereze costul pieselor noi determinate conform raportului de evaluare a pagubei nr. 1540/07A, în valoare de 2033,66 de euro, dat fiind că cele originale, dar foste în folosință, de pe piața internă, nu sunt certificate și sunt din contrabandă.

Or, deși, instanța de fond și instanța de apel se referă la prevederile lit.b) alin. (9) art. 23 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, însă nu le aplică la speță.

Intimatul nu i-a oferit nici o informație privind existența pe teritoriul țării a unui punct autorizat de comercializare a pieselor noi sau foste în folosință care ar corespunde cerințelor tehnice și de securitate rutieră.

Cu referire la textul legii, a precizat că, valoarea despăgubirii se formează exclusiv din prețul la părțile componente și piesele originale noi. Or, urmând concluzia instanței de fond și instanței de apel, în calitate de beneficiar al despăgubirii, ar fi prielnic să accepte suma propusă, compusă din datele la prețurile unor piese foste în folosință, existente pe piața autohtonă, însă nu este de acord cu acest fapt. Pe piața autohtonă sunt într-adevăr un număr mare de piese de schimb care nu au niciun certificat de proveniență, de calitate sau vreun act precum că ar corespunde cerințelor tehnice și de securitate rutieră aprobată/emisă de producător.

Recurentul a susținut că, intimatul, în calitate de asigurător, nu i-a prezentat vreun act prin care să confirme că suma despăgubirii de asigurare ar fi întemeiată pe date veridice privind existența și costul de realizare pe piața autohtonă a părților componente și pieselor noi fabricate în bază de licență sau cele originale foste în folosință, comercializate de persoane juridice licențiate în acest domeniu.

Un alt aspect sub care este contestată hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, menționat de recurent, este că „Asterra Grup” SA acționând prin derogare de la prevederile propoziției întâi lit.b) alin. (9), art. 23 din Legea nr. 414/2006, nu a dispus de acordul său la întocmirea raporturilor de evaluare de către „Termogazconstruct” SRL, „SV-Drive” SRL și „Safari Grup” SRL și a raportului de expertiză extrajudiciară nr. 08/285 din 09 iulie 2020. Compania de Asigurare a acționat unilateral, fără a-i aduce la cunoștință faptul că valoarea prejudiciului material cauzat urma a fi apreciată de evaluatorii nominalizați. Despre existența raportului de expertiză extrajudiciară a aflat abia la 20 iulie 2020 din răspunsul nr. 04-1990 din 17 iulie 2020 a Comisiei Naționale a Pieței Financiare, iar de conținutul acestui act a luat cunoștință după depunerea referinței la acțiune. Intimatul a acționat prin derogare de la prevederile alin.(7) art. 21 din Legea nr. 414/2006, care stipulează că, persoana păgubită este în drept să ia cunoștință de toate documentele din dosarul de daune, exprimându-și acordul sau dezacordul asupra soluțiilor propuse de asigurător. Totodată, nu este clară poziția instanțelor privind acceptarea în calitate de probă a raportului de expertiză extrajudiciară nr. 08/285 din 09 iulie 2020 și ignorarea raportului de evaluare a pagubei nr. 1540/07A care a fost expediat intimatului.

Instanța de judecată este obligată să-și motiveze hotărârile, motivarea este un element esențial al hotărârii judecătorești, o puternică garanție a imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, precum și o premisă a exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar de legalitate și temeinicie. Obligatorietatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil, exigență a art. 239 din Codul de procedură civilă și art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Instanța de fond și instanța de apel au omis a se expune asupra faptului că Compania de Asigurare a manifestat o neglijență totală față de procedura, termenele și condițiile recuperării despăgubirii de asigurare. Instanța de fond neîntemeiat a micșorat cuantumul despăgubirii de asigurare, având în vedere legislația în vigoare și circumstanțele cauzei.

Recurentul a considerat ca fiind ilegală respingerea de către instanța de fond a pretenției de încasare a sumei prejudiciului moral cauzat. Neglijența, ignorarea, tergiversarea nemotivată manifestată de intimat, i-au creat mari inconveniente de

ordin psihologic și moral.

Recurentul a pretins că, este evident că constatările instanței de fond nu conțin o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului, conform scrisorii de însoțire datate cu 19 august 2021 (f.d.177) și a fost recepționată la 25 august 2021, conform avizului de recepție (f.d.179).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 03 iunie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 19 iulie 2021, prin intermediul poștei (f.d.174), ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Victor Pintilei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Victor Pintilei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității

constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Victor Pintilei.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Victor Pintilei împotriva deciziei din 03 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat